

Пофалби за *Девојки под притисок*:

„Џеклин Вилсон, уште еднаш го наоѓа вистинскиот микс на хумор и на трогателна содржина, за да пренесе порака без да држи предавања, или да попува. Тинејџерките многу ќе уживаат во оваа книга. Императив за секоја училишна библиотека“ - *The School Librarian*

„На Џеклин Вилсон ѝ успева подвигот да драматизира сериозно прашање со лесен пристап“ - *Daily Telegraph*

„Раскажувачите зборуваат толку забавно, што сите од 7 до 14 години се чувствуваат вклучени... Вилсон ги решава проблемите на лесен, но разумен начин“ - *TES*

„Како и обично, Вилсон навлегува длабоко во нејзините личности и во нивните чувства и ги портретира со разбирање и симпатија... одлична книга, со добар тајминг“ - *Kids Out*

„Силно четиво“ - *The Children's Bookseller*

ПРЕДЛОЖЕНА ЗА НАГРАДАТА ШЕФИЛД ЗА КНИГА
ЗА ДЕЦА

ПРЕДЛОЖЕНА ЗА НАГРАДАТА ЗА КНИГА ЗА ДЕЦА
ВО 1999 ГОДИНА

девојки и од три тисок

Супер е да имаш најдобар другар. Ама уште подобро е да имаш двајца најдобри другари. Ели, Магда и Нејдин се во деветто одделение и се фантастична тројка. Ги измислив за половина час! Престојував кај ќерка ми Ема, во нејзиниот стан, и таа трпеливо ме подучуваше како да го користам нејзиниот компјутер. Јас сум комплетен технофоб и многу бавен ученик. Во еден момент сфатив дека станувам сè понапната и понервозна додека се мачев со непознатата тастатура, правејќи еден куп смешни грешки.

Решив да си го одвлечам вниманието од проблемот со тоа што ќе измислам нова приказна. За промена, сакав да пишувам за тинејџери. Напишав Три девојки на компјутерот на Ема. Размислував за првата девојка. Ми се допаѓаше името Ели, па го напишав и него на компјутерот. Одлучив таа да ја раскажува приказната. Сакав да биде полна со живот и креативна и да ја бива за уметност. Не сакав Ели да биде супер-девојка со прекрасна фигура и баш сè да ѝ оди од рака. Решив дека ќе биде обична, пријатна девојка – па затоа по малку ќе се грижи да не се здебели. Таа има мали, тркалезни очила и бујна, дива, кадрава црна коса. Многу ми се допадна.

Си замислив дека една од другарките на Ели може да биде чудна, кул „готик“ девојка. Прстите го напишаа името Нејдин на компјутерот. Таа ќе слуша алтернативна музика и цело време ќе се облекува во црно и ќе биде многу посмела од Ели. Исто така, Надин ќе биде една од оние девојки кои ги нервираат другите, поради тоа што може по цел ден да се прејадува со „Марс“ чоколатца и сепак да остане слаба како сламка.

Сакав мојата трета девојка да биде ведра, русокоса, друштвена и многу забавна. Ја нареков Магда. Замислив дека ќе биде опседната со момчиња, по малку разгалена, но всушност, голема другарка на Ели и Нејдин.

Ете така! Додека ја пишував првата страна на компјутерот, ги создадов моите три девојки. Сфатив дека веќе ја владеам новата тастатура – и бев подготвена да ја започнам мојата приказна!

Има четири приказни за Ели, Магда и Нејдин. Девојки под притисок е втората книга од серијата. Нејдин добива шанса да биде манекенка – додека Ели започнува да се опседнува со својата тежина и држи строга диета, со многу загрижувачки последици...

Џеклин Вилсон

Посејте го www.jacquelinewilson.co.uk и забавувајте се

Наслов на оригиналот

Girls Under Pressure, Jacqueline Wilson

Copyright © Jacqueline Wilson, 1998

Illustration Copyright © Nick Sharratt, 1998

Translation Copyright © за македонското издание, ИКОНА, 2009

CIP - Каталогизација во публикација

Национална и универзитетска библиотека „Св. Климент Охридски“, Скопје

821.111(02.053.2) - 31

ВИЛСОН, Џеклин

Девојки под притисок / Џеклин Вилсон ; превод од англиски Елена Кузмановска. - Скопје : Икона, 2009. - 188 стр. : илустр. ; 21 цм

Превод на делото: Girls Under Pressure / Jacqueline Wilson

ISBN 978-9989-168-28-4

I. Wilson, Jacqueline види Вилсон, Џеклин

COBISS.MK-ID 76132106

Џеклин Вилсон

гебојка
џог

притисок

ИКОНА

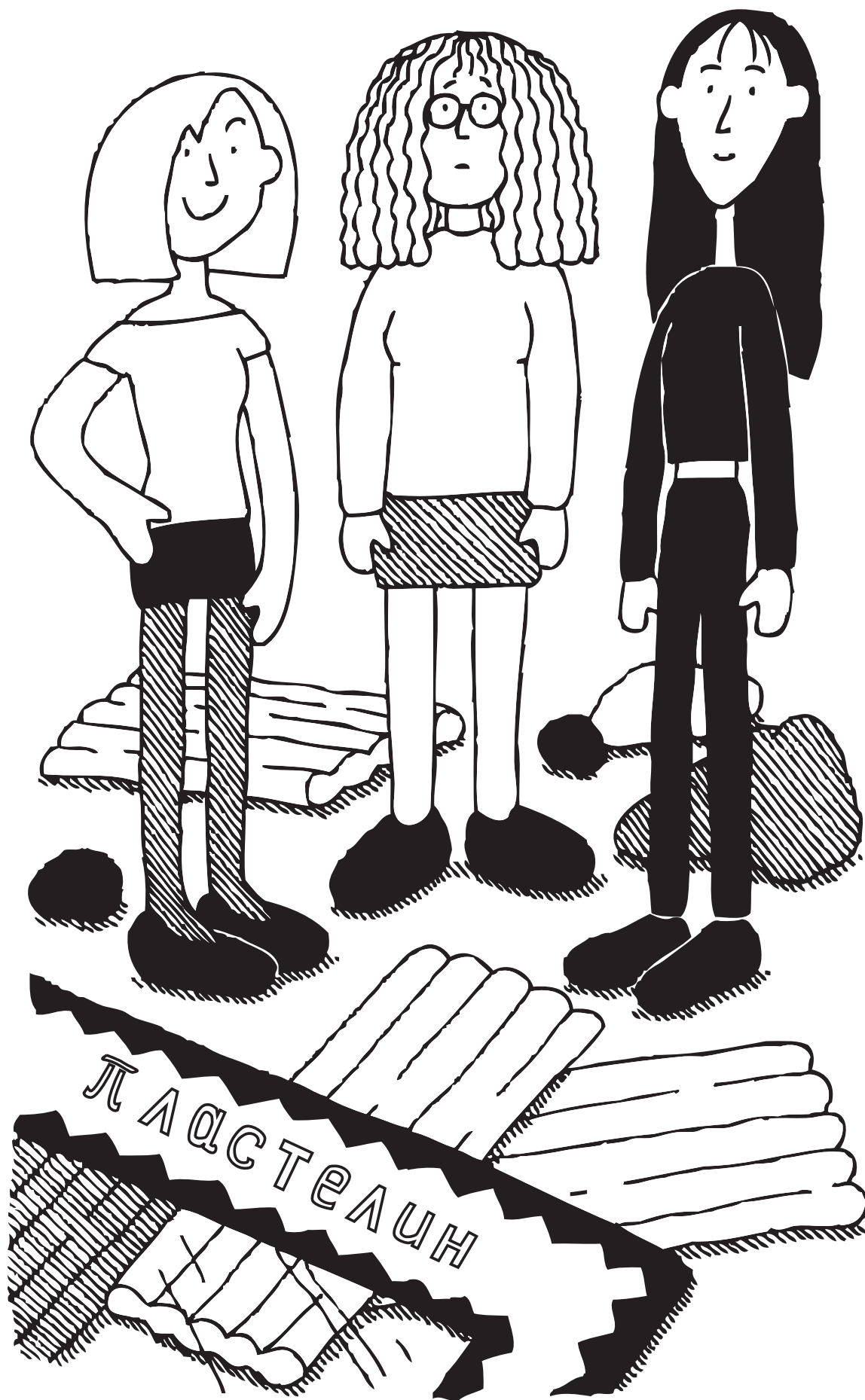
Други наслови од серијата *Девојки*:

Вљубени девојки
Девојки излезени до доцна
Расплакани девојки

Превод од англиски

Елена Кузмановска

ПЛАСТЕЛИН

Манекенка

Идејата е моја.

„Ајде во сабота за одиме во шопинг, за Божик“, им велам на моите две најдобри другарки, Магда и Нејдин.

„Супер“, вели Магда, која живее за шопинг.

„Важи“, вели Нејдин, но изгледа изненадено. „Мислев дека ти секогаш сама ги изработуваш твоите подароци за Божик, Ели.“

„Да, па, мислам дека ја надраснав таа фаза“, брзо одговарам.

Отсекогаш ја имаме таа смешна традиција во моето семејство. Јас смислувам тема и потоа, на таа основа, секому му правам подарок. Една година беа рачно плетените шалови со линии, вазните во годината кога се запишав на курс по грнчарство, платнените чанти со вкрстени шевови... Ги изработував за сите, за пријателите и за семејството, а поради тоа што луѓето беа љубезни мислев дека навистина им се *допаѓа* моето откачено рачно изработено ѓубре.

Нејдин ја познавам од петгодишна возраст, значи таа издржа години со излижани фустанчиња за нејзините бар-

бики и со мали грбави глувчиња нацртани со фломастер. Кога тргнавме во петто одделение, на Нејдин ѝ направив црно-сребрена бразлетна во знак на пријателство. И на Магда ѝ направив една, во розово и виолетово. Тие изгледа им се допаднаа. И двете ги носеа, некое време.

Минатиот Божик, за сите во семејството направив специјални кутии накитени со монистра и со школки. За кутијата на Егс употребив различни видови ликорис - но тој се обиде да ги излиже преку глазурата и си го повреди јазикот. Типично. Тато и Ана се однесуваат како тој да е чудо од дете, но јас мислам дека тој има мозок колку болва. За кутиите на Нејдин и на Магда долго и тешко размислував. На крајот, на Нејдин ѝ направив сребрена кутија со насликана сребрена школка. За Магда направив идентична кутија, само златна. Таа ја отвори нејзината како да очекуваше да има нешто внатре – а потоа праша, дали в година ќе ѝ направам златен ѓердан за да го чува внатре. Таа се шегуваше – *мислам*. Однадеш се почувствував како да сум колку Егс.

„Ќе одиме во Flowerfields шопинг-центарот“, велама остро. „Ќе купиме подароци за семејството, а потоа накратко ќе се поделиме за да си купиме по нешто една на друга“.

„А потоа ќе одиме до Soda Fountain на милкшејк“, вели Магда и станува сè порасположена.

Soda Fountain се отвори неодамна, на приземјето на Flowerfields. Местото е како оние светнати гостилници за сладолед што ги гледаме во старите американски филмови. Во последно време, местото стана ин-место за излегување – се зборува дека е одлично за запознавање момчиња. Ако нешто ѝ се допаѓа на Магда повеќе од шопингот, тоа се момчињата. Многу момчиња.

Нејдин воздивнува и ги поткрева веѓите. Таа во моментов е сериозно против спротивниот пол, уште откако се

сплетка со оној кретен Лиам, кој само ја искористуваше. Таа сега не сака да излегува со никого. Магда, пак, сака да излегува со различно момче секоја вечер. Јас не сум сигурна што сакам. А и онака не добивам премногу понуди.

Добро. Има едно момче Ден, што го запознав на одмор. Тој ми е *нешто-како* момче. Не го гледам често, зашто тој живее во Манчестер. Тој е помал од мене. И изгледа помалку чудно. Тој дефинитивно не е момче од соништата.

Сепак, ќе морам да му купам подарок за Божик. Бог знае што. Однадеш добив брилијантна идеја, да им купам на Нејдин и на Магда долна облека од Knickerbox. Црвени сатенски гаќички со цветчиња за Магда. Црна тантела за Нејдин. Потоа, на тато можам да му купам боксерки Marks & Sparks, а на Ана некои симпатични бели гаќи. Егс може да добие гаќи со Мики Маус. Се загреав за универзалниот подарок – гаќи. Но, не можам на Ден да му подарам *гаќи*! Иако, точно знам од кој вид, откачен пар со смешен натпис...

Решавам добро да разгледам во сабота и да видам дали ќе добијам друга инспирација. Кај Нејдин наминувам околу десет часот. Татко ѝ е надвор, го мие автомобилот. Тој е тип на човек којшто си го обожува автомобилот, поминувајќи часови и часови во гланцање.

„Здраво, Кадрава“, довикнува тој.

Се присилувам весело да се насмевнам и чукам на вратата. Вратата ја отвора мајка ѝ на Нејдин, во стар џемпер и топлинки, со крпа во раката. Очигледно е дека се облекла за големо чистење.

„Здраво, мила. Нејдин е во нејзината соба“, вели таа и издишува во знак на неодобрување.

„Здраво Ели. Јас ѝ помагам на мама“, вели Наташа мафтајќи со пердувеста четка за прав од дневната соба.

Наташа сè уште е облечена во слатки пижами и бушави влечки. Таа танцува на некоја смешна музика од цртан филм што се дава на телевизија и мафта со четката.

„Зарем таа не е добра девојка?“, гордо вели мајка ѝ на Нејдин.

Се обидувам да произведам уште една насмевка.

Наташа брзо ми се приближува.

„Изгледаш валкано, Ели“, вели таа. Се врти околу мене и ми ги пика в лице пердувите. „Ете! Ти ја избришав правта.“

„О, колку *слатко!*“, вели мајка ѝ.

„Ау! Наташа, тоа *боли!*“, велем, сега навистина со болна насмевка.

Наташа е единственото шестгодишно дете на светот, кое е *полошо* од брат ми Егс. Се провлекувам и трчам по скалите кон собата на Нејдин. Таа е прекрасно црна и мрачна по сјајните шари во салонот. И Нејдин изгледа гламурозно црно и мрачно, со пуштена долга, црна коса, нејзините очи потцртани со црно моливче, креда-бела пудра на лицето. Таа носи црн тесен џемпер, црни фармерки, црни чизми – а како што влегувам во нејзината соба, таа ја облекува црната кадифена јакна.

„Здраво. Што се тие чудни црвени траги на твоето лице, Ели?“

„Твојата прекрасна сестра штотуку сериозно ме напдна со четка за прав.“

„О, Боже. Жалам. Без грижа. Таа сака нова барбика за Божик. Ќе ѝ купам една. Што велиш за Барби-убиец, со специјално остро сечило што излегува од нејзиното ноже?“

„Се сеќаваш на нашите игри со барбиките, Нади? Најмногу ми се допаѓаше кога ги претворавме во вештерки.“

О, да, ти им направи мали црни наметки и специјални криви носеви од пластелин. Откачено.“

И двете носталгично воздивнуваме.

„Јас *обожував* да си играм со пластелин“, велеам. „Сè уште имам желба да си поиграам со комплетот на Егс, иако тој ги има измешано сите бои.“

„ОК, тогаш. Го решивме твојот подарок за Божик. Твое сопствено пакетче пластелин“, вели Нејдин. „Само не знам што да ѝ купам на Магда. Таа упорно ми навестуваше за еден нов лак за нокти Chanel, но се обложувам дека чини цело богатство.“

„Знам. Всушност, и јас баш не сум при пари.“

„За Магда нема проблем. Мајка ѝ и татко ѝ, ѝ даваат сочен џепарлак. Татко ми ми дава исто колку и на Наташа, Бог да чува. Всушност, на Наташа секогаш ѝ остануваат купишта пари оти постојано ѝ купуваат екстра работи. Ми се лоши што имам лигава помала сестра.“

„Поеднакво е лошо и со здодевен помал брат. Затоа Магда е толку среќна, зашто *таа* е разгаленото бебе во семејството.“

Магда покажува стилски докази на разгаленост кога се среќаваме на влезот во Flowerfields шопинг-центарот. Таа е облечена во гланц-нова црвена крзнена јакна која изгледа прекрасно.

„Тоа е твојот подарок за Божик, Магда?“, прашува Нејдин.

„Се разбира дека не! Не, малку ѝ се жалев на мајка ми дека иако мојата кожена јакна е ултра модерна, всушност не е многу *топла* – па таа поразговара со тато, отидовме во шопинг и ‘*воала*!’“ Таа се завртува во јакната, го врти коланот и позира како манекенка.

„Изгледа фантастично, Магда“, велеам завидливо. „Еј, а што ќе правиш со кожената јакна? Зарем повеќе не ја сакаш?“